

[Peter Duetoft]

der gammel, og som arbejder med en finanslov udarbejdet af VK-regeringen og hr. Engell, og hvor vi har et forlig, som vi naturligvis ikke vil sprænge. På den baggrund er det lige stærkt nok at høre Det Konservative Folkepartis ordfører gå herop og sige, at den nye regering ikke har løst arbejdsløshedsproblemet.

Hr. Engell er måske ikke opmærksom på, at de to store reformer, regeringen faktisk har gennemført, endnu ikke er trådt i kraft, og alene det kunne tilsige, at man måske skulle vente nogen tid ind i næste år, før man begyndte at komme med så store og fine ord som dem, hr. Engell bruger her.

Endvidere må jeg gøre opmærksom på, at der ikke var logik i alt det, hr. Engell sagde. Hr. Engell hånedes statsministeren meget for udtalelserne om, at vi skulle diskutere, hvad vi skulle lave om 5 eller 10 år i Danmark. Men ca. et halvt minut efter sagde hr. Engell, at den erhvervspolitiske samordningsministers redegørelse om erhvervspolitikken var så udmærket. Det er jeg enig i at den er, men rent faktisk er hovedspørgsmålet i den redegørelse jo netop, hvad vi skal lave om 5 eller 10 år. Derfor fatter jeg ikke, at hr. Engell kan være så ked af, at statsministeren gentager den erhvervspolitiske minister.

Endelig må jeg sige, at jeg synes, det nærmer sig det utilbørlige, når man her siger, at der ikke er tillid til regeringens politik. Nej, hvem er det, der skaber den mistillid? Det er hr. Engell og hans kumpaner. Det er hr. Engell, som rejser land og rige rundt og fortæller, at man ikke kan tro en snus af det. Vi indrømmer blankt, at en del af regeringens politik forudsætter en optimisme og en tro på, at man godt kan bruge nogle flere penge, og den modvirker Venstre og De Konservative og i dag altså i første indlæg Det Konservative Folkeparti.

Min allersidste bemærkning skal bare være, at der da ikke er nogen, der ikke vil lave forlig med Det Konservative Folkeparti. Men et parti, som stemmer imod de fleste af de forslag, som det selv har fremsat, fordi man pludselig er i opposition i stedet for i regering, gider man ikke invitere ret mange gange.

Formanden:

Jeg beder hr. Duetoft være opmærksom på, at man kan opfatte udtrykket »kumpaner« forker-

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hr. Peter Duetoft spæde, at hr. Engells tale måske ville få en pris. Jeg skal ikke gentage for hvad, men jeg vil ikke fælde nogen dom i den sag, før jeg har hørt det næste indlæg i debatten. (*Munterhed*).

Derudover vil jeg ligesom hr. Peter Duetoft byde hr. Engell velkommen som politisk ordfører for sit parti. Nu har hr. Engell jo indtaget en meget solid position, og jeg synes, at der, når jeg ser bort fra de små skæverter, som er kommenteret, måske var et ønske om fra Det Konservative Folkeparti at komme i forhandling med regeringen. Og det håber og tror jeg at regeringen lyttede sig til og tager imod.

Jeg kan nemlig ikke genkende et konservativt parti, der ikke skulle være forhandlingsvilligt. Jeg kan ikke genkende et konservativt parti, som vil tage afstand fra det, som den nugældende finanslov er udtryk for, og som også den næste, vi nu skal til at forhandle, bliver udtryk for for 80-90 pct.'s vedkommende. Det er nemlig alt sammen noget, som en tidligere konservativ finansminister har været med til at konstruere.

Det skuffer mig, når hr. Engell så entydigt lægger ansvaret på den nuværende regering, som immer væk kun har siddet i 8 måneder, for arbejdsløshedsproblemet. Jeg minder om, at den sidste prognose om arbejdsløsheden for 1993, som den forrige regering afleverede til Folketinget, stod på 305.000, men resultatet bliver 350.000. Dette er først og fremmest et ansvar, som også hr. Engell må tage på sig.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne ligesom hr. Bilgrav-Nielsen ønske den konservative ordfører til lykke med det nye hverv. Jeg bemærkede, at der var nogle nye signaler – det er jo vigtigt at samle dem op under en åbningsdebat – nemlig at Det Konservative Folkeparti nu vil være de stemmer, der arbejder. Det er i hvert fald nyt i forhold til hele forårets forløb – bare tag skolereformen! Efter lange forhandlinger både under den gamle regering og under den nye regering valgte Det Konservative Folkeparti at bryde, ikke at være med i forliget, gik fra Venstre og gik fra regeringen, ønskede ikke at være med. Skatte-